

4^e Kennedymars Hengelo met alles d'r op en d'r an

Regende het vrijdag nog pijpenstelen en was het nauwelijks droog, zaterdags de 10^e juni was het een stralende dag in veel opzichten. Bijna 200 wandelaars waren afgekomen op deze, alweer 4e Kennedymars. Een kwartier voor de start stonden we eerst even stil

bij het afscheid nemen van een wandelaar. Na korte stilte volgden de gebruikelijke huldigingen, werd er gezongen voor een jarige in ons midden en niet veel later kon de meute op weg gaan om 80 km te gaan wandelen. Het is maar één rondje! Baldadige jeugd vond het leuk om 's nachts de eerste pijlen weg te trekken. Door trouwe deelnemers het eerste stuk op kop te laten lopen werd dit probleem opgelost. Speciale gast was de hond Bobby. Een Kangal met een ijzeren conditie en dito loopvermogen. Na een frisse start liep de temperatuur geleidelijk op en zou 's middags naar 24 graden stijgen, vergelijkbaar met de omstandigheden van een jaar eerder.

Het parcours was ongewijzigd, geen obstakels, misschien alleen de laatste 150 meter van het stuk bos vlak voor de eerste rust in Saasveld.

Door achterstallig snoeiwerk was het een ware jungle, iedereen heeft het overleefd. Een schrammetje meer of minder maakt niet uit. Sterker nog, sommige wandelaars vroegen of er ergens nog zo'n stukkie was opgenomen.....

De eerste uitvaller meldde zich na 29 km in Rossum, 'het viel toch allemaal wat tegen' was de uitleg. Volgend jaar weer proberen!

Opvallend was het drukkende weer, wat in de loop van de dag toch diverse wandelaars zou opbreken.

Halverwege, bij de tassen en hamburgers, gaven 4 wandelaars de pijp aan Maarten. Eén daarvan werd acuut weggeroepen voor z'n werk en een ander had

vooraf al aangeven op het 40 km punt te gaan stoppen.

Best wel handig daar bij die hamburgers.

Deze Kennedymars heeft een recreatief karakter waarbij ontspanning en genieten van de fraaie Twentse omgeving het hoofddoel is. Voorin werd er een ware strijd geleverd en met een strak tempo gelopen.

In het gezellige dorpje Lonneker op 49 km konden de wandelaars nog even van de kermis genieten.

Even langs de schiettent of een rondje in de botsauto's zou tot de mogelijkheden behoren.

De ehbo-post in het café draaide overuren. Daar vielen nog eens 4 uitvallers te noteren. Ook dit jaar konden we gebruik maken van de fraaie locatie op 65 km. De koetjes konden gadeslaan hoe de wandelaars daar hun lunch verorberden. 2 deelnemers besloten hier te stoppen. Een zeer vervelend ervaring was de aanrijding die een van de wandelaars overkwam. 150 mtr voor de 'water'-post op 70 km werd deze loper vanachter aangereden door een brommer en kwam daardoor lelijk ten val. Moeizaam bereikte hij de post. Mede wandelaars alarmeerden de ehbo, die op

haar beurt een ambulance liet komen, waarmee hij werd afgevoerd naar het ZH in Almelo. Zelfs de politie kwam polshoogte nemen om heea in kaart te brengen. 's Avonds laat hebben we de ongelukkige weer opgehaald. Gelukkig geen ernstige letsels waardoor deze wandelaar op eigen gelegenheid weer richting het zuiden kon rijden. Dat was wel even schrikken en geeft toch een smetje op deze prachtige dag. De volgende dag weer contact gehad met de pechvogel, hij had al weer behoorlijk wat babbels, dus gaat het weer de goede kant op met hem.

Deze 70 km post is bedoeld als een tussenpost, om even wat te drinken en eventueel de bidon bij te vullen. De gastheer- en vrouw vinden het echter zo ontzettend leuk al die visite over de vloer dat zij er een persoonlijk tintje aan

geven. Extra hapjes en drankjes, in de ruime zin van het woord, staan dan ook klaar. Volgend jaar, bij het eerste lustrum, kon het aantal gasten wel eens gaan oplopen. 'Geen probleem, leuk, gezellig'

was hun reactie. 'Volgend jaar dus de 5^e editie? Daar gaan we iets leuks mee doen.....'

Ook Bobby de Kangal
en zijn baasje volbrachten 80 km

Ook opvallend was het monotone tempo van de laatste wandelaar. Ondersteund door de pijlentrekker wist hij 5 minuten voor 12 te finishen en zijn verdiende fraaie medaille, oorkonde, stempeltje en persoonlijk wandelschrift in ontvangst nemen. We kunnen met z'n allen terugkijken op weer een geslaagde Kennedymars. Graag wil ik eindigen met een cliché: Zonder te overdrijven kan ik zeggen dat de wandelaars door TOPVRIJWILLERS in de watten zijn gelegd.

Ergens in september wordt er een vrijwilligersavond georganiseerd met uiteraard veel natjes en droogjes. Een deel van het inschrijfgeld zal daaraan besteed worden. Iedereen graag tot volgend jaar 9 juni.

Peter Levink

